

De dans

Een jaar van wachten vliegt voorbij
Alsof het bericht gisteren kwam voor mij
Toch ben ik het jaar niet zomaar ontkomen
Urenlange gedachten wisselingen
hebben mij van mijn nachtrust ontnomen

Een jaar verder geeft een heel ander beeld
Het zijn de twijfels die met mijn gedachten speelt
Is het wel goed hieraan te beginnen?
Is het omwille dat gevoel van binnen?

Speelt de leeftijd nu een rol?
Brenge de risico's mijn hoofd op hol?
Het is niet iets dat zalig maakt
Is dit het geen waarvoor ik waak?

Is het de verandering, de ommekeer,
waar ik voor vrees?
Laat ik het over me heen komen
en kan ik me bedwingen?
Of zal ik vroegtijdig 'de dans' ontspringen?

Al die vragen die niet uit mijn hoofd willen gaan
Doch mijn gevoel zal hen verslaan
De eerste poging overwonnen
Teleurstellend 'de dans' ontsprongen

Tot onze spijt mocht het niet lukken
En weer valt het geheel uiteen in duizend stukken
Verplichte rust een resolutie
Alweer even uitstel van executie?

Nu inmiddels 2 jaar later
Voert mijn gevoel de overhand
Zet ik alle tegenstrijdigheden aan de kant
Zullen we aan een nieuwe poging beginnen
Of mijn gevoel het nu zal overwinnen?

Geduld zal het antwoord zijn, gewis
Immers, niet geschoten is altijd mis
Blijft het 'hopen' of wordt het 'leven'
Deze vraag is 'still' gebleven

(En speelt nog steeds een grote rol in mijn leven)

februari - december 1996 'De dans' is een samenvoeging van aantekeningen van een jaar.

Na een periode van 15 jaar ongewenste kinderloosheid gingen we naar onze Gynaecoloog voor een gesprek. Dit naar aanleiding van een krantenartikel dat ik in Portugal had gelezen. Deze kreeg het voor elkaar om ons op de spreekuurlijst van de betreffende professor te plaatsen en een maand later kregen we van hem te horen dat hij ons een keer de kans wilde geven voor een IVF-behandeling. Volgens hem was er namelijk 7 jaar geleden een beoordelingsfout gemaakt in het andere ziekenhuis. Hij schatte in dat de kans via IVF mogelijk moest zijn. Hiervoor moesten we wel een jaar op de wachtlijst staan. En omdat ik bijna 37 jaar was drong de tijd.

Gevoelens, twijfels en teleurstelling samengesmolten tot dit gedicht.